

บทที่ ๑

บทนำ

บานชื่น เป็นพืชล้มลุก ในวงศ์ Asteraceae วงศ์ Zinnia ซึ่งมีอยู่เพียง 17 ชนิด (species) เกิดกระจายกันอยู่ตั้งแต่เมริกาเหนือถึงอเมริกาใต้ บานชื่นที่ปลูกกันอยู่ทั่วไปในปัจจุบันคือ Zinnia elegans ซึ่งมีลักษณะทรงตันตั้งตรง สูงตั้งแต่ 10 เซนติเมตร ถึง 1 เมตร ใบเป็นแบบใบเดียวออกตรงข้าม เวียนรอบต้น ขอบใบเรียบ แผ่นใบ และลำต้นมีขนล้าน กิ่บดอกมีหัวแบบชั้น เดียวและแบบซ้อน ลักษณะดอกบานเป็นมีหลายสีได้แก่ แดง ชมพู ม่วง เหลือง ส้ม เชียวขาว เป็นพืชที่ติดอันดับความนิยมสูงหนึ่งในห้าของไม้ประดับล้มลุกที่เป็นที่นิยมในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา

การขยายพันธุ์บานชื่น โดยทั่วไปใช้เมล็ดซึ่งถ้าเก็บเมล็ดไว้ในสภาพที่เหมาะสมสามารถนำมาใช้ไดนานถึง 30 เดือน มีสูงลิตบานชื่นเป็นไม้ตัดดอกในช่วงที่แปลงปลูกว่างจาก การผลิตไม้ตัดดอกหลักหรือผลิตเป็นไม้ตัดดอกน้อยๆ ในประเทศไทยมีการปลูกบานชื่นกันมาก และคนไทยคุ้นเคยกับดอกบานชื่นเป็นอย่างดี บานชื่นสามารถปลูกได้ทุกสภาพอากาศ ในประเทศไทย พระบานชื่นเป็นไม้ตัดดอกล้มลุกที่ทนร้อนได้ โดยเฉพาะฤดูร้อน หรือฤดูฝนซึ่งเป็นฤดูที่ไม่เหมาะสมกับการปลูกไม้ตัดดอกชนิดอื่น เพราะปัญหาของโรคและแมลง แต่บานชื่นก็ยังสามารถเติบโตและออกดอกได้ดีในช่วงเวลาตั้งกล่าว บานชื่นที่ปลูกกันในประเทศไทยมักปลูกเป็นไม้แปลง การปลูกเนื้อตัดดอก ยังทำกันน้อย ทั้งๆ ที่บานชื่นมีคุณสมบัติอยู่หลายประการ ในแง่ของการใช้เป็นไม้ตัดดอก จึงคาดว่า ในอนาคตบานชื่นจะเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายขึ้นในรูปของไม้ตัดดอกที่สามารถปลูกได้ทุกฤดู

การผลิตบานชื่นเพื่อเป็นไม้ตัดดอกนั้น นอกจากต้นทุนค่าเมล็ดพันธุ์แล้ว อาหารพืชก็เป็นส่วนใหญ่ของการผลิตที่สำคัญ การศึกษาอิทธิพลของอาหารพืชหลัก เช่น ไนโตรเจน ฟอฟอรัส และ

ไปแต่ลเชี่ยม จังมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะความต้องการชาต้อาหารของพืชแต่ละชนิดจะแตกต่างกันหรือแม้แต่พืชชนิดเดียวกันแต่เมื่อวัตถุประสงค์ของการผลิตแตกต่างกัน เช่น การปลูกเพื่อตัดออก หรือการปลูกเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ ความต้องการชาต้อาหารย่อมแตกต่างกัน การผลิตไม่ว่าจะเนื้อวัตถุประสงค์ใดก็ตามย่อมต้องการประยุคตันทุนและได้ผลผลิตสูงสุด

เนื่องให้มีข้อมูลล้ำทรัพย์ใช้ผลิตบานชื่นเบ็น ไม่ตัดออก การทดลองนี้จังมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของไนโตรเจน ฟอลฟอรัส และ ไปแต่ลเชี่ยมระดับต่างๆ ที่เหมาะสมต่อการเติบโตของต้นและคุณภาพของดอกบานชื่นบางพันธุ์ที่ปลูกเบ็น ไม่ตัดออก

อิธสิกธ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved